

женскій, и срѣдній; три числа: единствено, двойствено и множествено, четыри падежи: именителенъ, дателенъ, винителенъ и звателенъ; и склоненія, възъ кои-то се скланятъ: на примѣръ. Столъ, столове, два стола. Волъ, волове, два вола. Конь коне, два коня. Стоянъ, Стояну, Стояна, Стояне. Соль, жито, клещи, гърды.

Прилагателно име се наричатъ сички-тѣ онѣзи думы, кои-то се прилагатъ при съществителни-тѣ за да покажѣтъ, какви сѣ, чии сѣ, когашни сѣ и колко сѣ, на примѣръ, остро ножче, Петрово ножче, вчерашенъ хлѣбъ, петъ хлѣба; За то ги наричатъ: *Качественны, Притяжатели, Случайни* и *Числителни*. *Прилагателни-тѣ* биватъ: *Положителни, сравнителни* и *Прѣвосходителни*, като: старъ по старъ, най старъ.

Мѣстоименіе се наричатъ думы, кои-то употребявамы на мѣсто съществителни имена, като, азъ, ты, той, себе, си, нашъ, вашъ, кой, кой-то, коя-то, кое-то, чій, чія-то, чіе-то, какъвъ, каква, какво, той-зи, тж-зи, то-зи, това, туй, самый, сама, само, всякой, всякакъвъ, всичкій, нѣкой, никой, нѣчто, ничто, кой-годѣ и проч.

Глаголъ се наричатъ рѣчи-тѣ, кои-то показ-